

[Søren P. Larsen.]

til en noget forskellig Opfattelse, og jeg er ikke helt sikker paa, at vi paa alle Omraader kan blive enige. Jeg tror nok, at Opfattelserne med Hensyn til Historie- og Religionsundervisning vil blive noget forskellige.

Den højtærede Minister talte om Optagelsesprøven, og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen følte sig tilfredsstillet ved, at Ministeren i Dag gav Udtryk for, at Administrationen vilde blive lemfældig. Jeg forstaaer meget vel, at selve Paragrafferne siger meget, men det betyder nu en Gang mere, hvorledes Paragrafferne fortolkes, og hvordan de bliver ført ud i Livet. Derfor kunde jeg tænke mig, at det vilde være heldigt, om Ministeren, inden vi giver Tilslutning til eller Afvisning af disse Bestemmelser, under Forhandlingerne i Udvalget vilde forklare os, hvordan man tænker sig denne Administration, for det vil, som sagt, være af stor Betydning, ja, maaske af afgørende Betydning for, hvordan vi skal stille os.

Den højtærede Minister talte om, at det vilde blive lidt besværligt at skaffe Plads til disse 500—600 Seminarister, som uddannes hvert Aar, hvis de skulde have en Kursusuddannelse. Jeg spurgte netop det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen om, hvordan det vilde stille sig med Pladsforholdene paa Lærerhøjskolen. Hvis det skulde vise sig — hvilket ikke vilde være urimeligt at antage —, at man ikke der kunde skaffe Plads til alle dem, der efter at have været ude i praktisk Skolegerning fik Lyst til at søge disse Kursus, saa er der jo Mulighed for, at der ogsaa kan skaffes Plads andre Steder. Jeg kunde godt tænke mig, at man, saaledes som et æret Medlem af Venstre i Gaar gav Udtryk for, maaske i Sønderjylland kunde finde et Institut, som man kunde benytte hertil.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var i Gaar inde paa at citere nogle Stykker af den kendte Seminarieforsøger Vinther fra Silkeborg. Ja, jeg har i Dansk Seminarieblad Nr. 9 for November i Aar i et Referat fra Aarsmødet i Dansk Seminarieforsøger Vinther under Forhandlingerne der har hævdet, at den egentlige Specialuddannelse burde foregaa efter Seminarietiden og skulde ikke overflødiggøre Lærerhøjskolen. Endvidere har den samme Seminarieforsøger Vinther hævdet, at Seminarierne skulde beholde Retten til at afholde Optagelsesprøver, han har betegnet Realskolens Grundlag som ret forskelligartet, og jeg mener, at naar det

ærede Medlem Hr. A. M. Hansen fremførte Udtalelser af Hr. Vinther gaaende ud paa, at han var indforstaaet med den 4-aarige Uddannelse, hvad der naturligvis er rigtigt, bør man ogsaa fremhæve det, jeg her har nævnt, for at vise, at paa andre Omraader kunde Seminarieforsøger Vinther — en af vore betydeligste Seminarieforsøgere — tænke sig at gaa lidt anderledes frem end foreslaaet her i Lovforslaget. Han hævder — stadig ifølge „Dansk Seminarieblad“ — at Lærerforeningens Forslag stiler andre Steder hen end til Uddannelsen af Folkeskolelærere, at man af Hensyn til Sprog og Matematik har tilsidesat Hensynet til en god Uddannelse. Naar man har villet føre Vinthers tidligere Udtalelser i Marken som Baggrund for det i dette Forslag, han har givet Tilslutning, finder jeg det rigtigst ogsaa at nævne de Omraader, han har taget til Genmæle imod. Jeg ser ogsaa af det samme Blad, at Forstanderen for Jelling Seminarium paa Jelling-Lærernes Vegne har hævdet, at hvis der skal være en specialiseret Uddannelse som antaget i Lærerforeningens Udkast, maa man hellere bevare den 3-aarige Uddannelse som nu, saaledes at Specialiseringen kan foregaa senere, efter Seminarieuddannelsen. Det forekommer mig, at dette er noget af det, som jeg gav Udtryk for, da vi drøftede Forholdene i Gaar.

Naar jeg ser paa Lærerruddannelsen, saaledes som den foregaa i Øjeblikket, og paa, hvilke Fag man fra Seminariernes Side kunde ønske at faa mere Tid til at fordybe sig i, saa bliver det saadanne Spørgsmaal som dansk Litteratur, Pædagogik, Danmarks- og Verdenshistorie og ganske særlig Undervisning i praktisk Skolegerning, herunder det, som vi, der blev dimitteret for Aar tilbage, savnede fuldstændig: Smaabørnsundervisning.

Jeg vil minde om, at naar man skal til at foretage en Omlægning af en Undervisning, er det meget sjældent, at Resultatet bliver et mindre Omfang af Undervisningen eller en kortere Læsetid. Naar vi skal til at revidere her i Landet, er vi til at begynde med meget tilbøjelige til at sige, at vi egentlig ikke tilsigter nogen Udvidelse, men saa undersøger man og drøfter Problemerne saa længe for og imod, at det ender med — det ved den højtærede Minister ogsaa — en Udvidelse. Derfor forekommer det mig, at Seminarieforsøger Vinther staar ret stærkt i de Krav, som fra visse Sider blev fremført paa Aarsmødet i Oktober.

Dernæst var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch inde paa, at jeg havde talt